

Laten we niet te vroeg juichen

04/12/2012 - [PAUL HOVER](#)

Over de sportdeelname en de ervaringen van sportverenigingen in het Verenigd Koninkrijk in 2012

In het Londense Olympisch Park is de vlag met de vijf ringen gestreken en is de Olympische vlam gedooft. De Spelen van 2012 hebben de Engelsen ervaren als een groot succes, niet in de laatste plaats omdat de top-4 ambitie is waargemaakt.

Been there, done that, mission accomplished? Allerminst. De Engelsen wilden en willen de Spelen benutten om de levenskwaliteit in Oost-Londen te verbeteren, de economie te versterken en last but not least *'to inspire a generation to choose sport'*. Hoe heeft de sportdeelname zich ontwikkeld en hoe hebben de sportverenigingen in het Verenigd Koninkrijk - onmisbare beleidspartners - de Spelen beleefd?

Sinds de toekenning van de Spelen van 2012 aan Londen is de stimulering van de sportdeelname moeizaam verlopen. Dat had te maken met het stellen van erg hoge doelen door een vorige regering, die misschien onvoldoende recht deden aan de tijd die nodig is om een fundamentele gedragsverandering onder een substantieel deel van de bevolking te verwezenlijken. Volgens de laatste cijfers van Sport England (nationaal orgaan verantwoordelijk voor breedtesport) is de sportparticipatie tussen 2006 en 2012 gestegen van 34,2 procent naar 35,7% (onder volwassenen). In procenten lijkt dat niet veel, maar dit zijn 1,3 miljoen meer sporters. De stijging heeft met name plaatsgevonden in de eerste helft van 2012. Zou het vooruitzicht van de Olympische en Paralympische Spelen een stimulerende factor zijn geweest?

Volgens de Sport and Recreation Alliance was de uitgangssituatie van de Engelse clubs in 2011 ronduit zorgwekkend. Een kwart van de clubs was verliesgevend. De stijging van de kosten van een lidmaatschap (+9 procent tussen 2008 en 2011) maakt de door de overheid en clubs zelf gewenste ledengroei niet eenvoudiger, zeker niet in en tijd van laagconjunctuur. De Olympische en Paralympische Spelen in eigen land leken de Engelse sportverenigingen vooraf geen droom die uitkwam: ruim acht van de tien sportverenigingen zagen de Spelen in 2011 niet als 'een kans'. Het is mogelijk dat dat te maken heeft met de moeizame groei van het niveau van de recreatieve sportdeelname in de afgelopen jaren en weinig uitzicht op economisch herstel.

In oktober 2012 - [dus na afloop van de Spelen](#) – vindt driekwart van de sportverenigingen nog steeds dat de overheid onvoldoende gedaan heeft om sporten bij hun club te ondersteunen. Tevens vindt twee derde van de sportclubs dat zij (nog) niet hebben geprofiteerd van de Spelen. Aan de andere kant ervaren vier van de tien clubs een groei van het aantal leden sinds het doven van de vlam in Londen. Dit leidt echter ook tot capaciteitsproblemen: een kwart van de groeiende clubs geeft aan dat zij de toegenomen vraag niet goed kunnen opvangen.

De situatie bij sportverenigingen [eind 2012](#) mag niet als een finaal resultaat van de ‘opbrengsten’ van de Spelen voor clubs worden beschouwd. Er wordt in de jaren na 2012 op tal van terreinen (sport, economie, toerisme) nog volop doorgepakkt om het Olympisch succes te kapitaliseren. Zo is er in de sport de investering van Sport England van 450 miljoen GBP voor de periode 2013-2017 voor sportbonden. Een deel van dat budget zal terecht komen bij sportverenigingen, bijvoorbeeld in de vorm van een ‘Door Step Club’ welke in maar liefst 1.000 achterstandsgebieden gerealiseerd gaan worden.

Dit neemt niet weg dat tussentijds stilgestaan kan worden bij uitkomsten van projecten. Een voorbeeld van een succes is [Sportivate](#), een landelijk sportstimuleringsproject gericht op inactieve jeugd waarbij gekozen van worden uit een brede waaier aan sporten. Projecten duren standaard zes weken en sporten vindt onder begeleiding van een coach plaats. 80.000 jeugdigen ronden inmiddels een traject van zes weken af. Drie maanden later sportte nog 83 procent van hen. Over retentie gesproken. Ook de [Change4Life Sport Clubs](#) hebben reeds tot een mooi resultaat geleid. Dit zijn sportclubs die gelinkt zijn aan scholen en die indachtig het Olympisch gedachtegoed inactieve kinderen helpen om de persoonlijke fun-factor van sport te ontdekken. Van de bereikte 61.000 kinderen in 2010/2011 bleef 90 procent na afloop minstens één keer per week sportief actief.

De realisatie van de top-4 ambitie, de recentelijke stijging van de sportdeelname en succesvolle projecten zorgden voor een flinke dosis positivisme in het Verenigd Koninkrijk. Zo was ook de toon in het recent verschenen vierde rapport van de meta-evaluatie van ‘2012’ van het ministerie (DCMS).

Ruiterlijk werd toegegeven dat het wellicht nog wat te vroeg was om te juichen, maar triomfantelijk meldde men toch maar alvast 'a number of major impacts' (zoals de genoemde stijging in de sportdeelname). De effectiviteit van de projecten die voortborduren op 'the magic of a home Games' zullen over enkele jaren uitwijzen of het enthousiasme beklijft en er naast Olympisch goud ook maatschappelijk goud is wat er blinkt.

Meer lezen?

Meta-Evaluation of the Impacts and Legacy of the London 2012 Olympic Games and Paralympic Games ([report 4, interim evaluation](#)) en informatie over Change4Life Sport Clubs

[Informatie over Sportivate](#)

Onderzoek onder sportverenigingen: [deel 1](#) en [deel 2](#)

[Cijfers over sportdeelname](#)

[Youth Sport Strategy](#)